

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อพิจารณาถึงการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าได้นั้น จำเป็นจะต้องอาศัยทรัพยากรทั้งหลายที่มีอยู่ในประเทศมาช่วยพัฒนา ทรัพยากรที่สำคัญยิ่ง ก็คือมนุษย์ จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศให้รุ่งเรืองได้ การที่มนุษย์จะเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพได้ต้องอาศัยการศึกษา การให้การศึกษาย่างถูกต้องและมีคุณภาพจะช่วยให้มนุษย์มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และพัฒนาประเทศในที่สุด ดังคำกล่าวของ ฌีญโฌ สารท ที่ว่า

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลทั้งทางด้านจิตใจ นิสัยและคุณสมบัติอย่างอื่น ๆ กระบวนการศึกษาเป็นเพียงเครื่องมือที่คนรุ่นหนึ่งให้แก่คนอีกรุ่นหนึ่ง เครื่องมือถ้าไม่นำไปใช้ก็ไม่เกิดประโยชน์อันใด นอกจากนี้ การศึกษายังเป็นเครื่องมืออันสำคัญของรัฐในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพลเมือง เพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงของรัฐตามที่รัฐต้องการ ทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมือง (ฌีญโฌ สารท 2521 : 18) ฉะนั้น จึงถือได้ว่า การศึกษา คือ เครื่องมือในการยกคุณภาพของพลเมือง ทำให้พลเมืองมองเห็นแนวทางในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ในปัจจุบันสภาพความเจริญก้าวหน้าของสังคมกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านวัฒนธรรม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของพลเมืองในสังคมเป็นอย่างมาก การศึกษาซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณค่าก็ย่อมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ทั้งในหน้าที่เป็นนโยบาย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผล สิ่งสำคัญที่มีบทบาททำให้การจัดการศึกษารรลุตามจุดหมายที่กำหนดไว้ได้ก็คือ ครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาได้ ถ้าครูมีคุณภาพ การเรียนการสอนก็ย่อมมีประสิทธิภาพสูง ผลสุดท้ายก็จะบังเกิดประสิทธิผลต่อการเรียนของเด็ก

ดังนั้น การนิเทศการศึกษา จึงมีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก
ทั้งนี้ เพราะ

สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ การศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วย ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นโดยไม่หยุดยั้ง จำเป็นที่ครูจะต้องศึกษาให้มีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ แต่ครูมีงานการสอนมาก การนิเทศการศึกษาจึงช่วยครูในเรื่องนี้และการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนพัฒนาขึ้น จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ นอกจากนี้โรงเรียนยังไม่พร้อมทางด้านบุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนกระบวนการให้การศึกษา โรงเรียนจำเป็นต้องปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ต้องหาทางแก้ไขปัญหการเรียนการสอน (วิจิตร วรุตบางกูรและคนอื่น 2524: 11-12) จึงเห็นได้ว่า การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นและมีบทบาทสำคัญมากในการจัดการศึกษา ดังข้อคิดของ ภิญโญ สาริ ที่กล่าวไว้ว่า " การนิเทศการศึกษาทำให้วิชาชีพทางการศึกษาเจริญงอกงาม ทำให้ครู อาจารย์ ได้พัฒนาตนเองดียิ่งขึ้น มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ และมีประสิทธิภาพในการทำงานทางการศึกษามากยิ่งขึ้น " (ภิญโญ สาริ 2523 : 46 - 47)

จากดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นว่า การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงระบบของการจัดการศึกษา การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการพัฒนาของหลักสูตร ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว ความเฉื่อยชาและขาดความสนใจของครู ควรได้รับการกระตุ้นให้ตื่นตัวอยู่เสมอ วัฒนธรรมและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปรวดเร็ว การขาดประสบการณ์ของครูใหม่ วิธีการสอนเทคนิคการสอนใหม่ ๆ เกิดขึ้น มีการวิจัยใหม่ ๆ ที่ควรเผยแพร่ นอกจากนี้ปรัชญาทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป ควรได้รับการชี้แจงให้ครูได้เข้าใจ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการนิเทศการศึกษา ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น จึงได้เปิดสอนการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านการนิเทศการศึกษาชั้นในสาขาวิชาบริหารการ-ศึกษาและการนิเทศการศึกษาในปี 2504 ต่อมาในปี 2514 ได้เปิดสอนระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรแยกออกมาต่างหากอีกสาขาหนึ่งในภาควิชาบริหาร

การศึกษาเป็นปีแรก ใช้หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตฉบับ พ.ศ. 2512 และในปี 2516 ได้มีการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งได้ใช้หลักสูตรนี้เรื่อยมาจนถึงปัจจุบันนี้ (ภาควิชา บริหารการศึกษา 2528 : 4 - 5) นับได้ว่าเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควรที่ภาควิชา บริหารการศึกษา ได้เปิดสอนสาขาวิชานี้เพื่อการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ตามหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าสมควรที่จะได้ทำการติดตามผลมหาบัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษาทั้งนี้ เพราะว่า การศึกษาติดตามผลนั้น มีความสำคัญมากและเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญ ประการหนึ่งของสถาบันการศึกษา คือ เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะและเจตคติ ที่ดีในการปฏิบัติงานในอาชีพของตน แม้ภายหลังสำเร็จการศึกษาแล้วก็ตาม สถาบันยังต้องคง ความรับผิดชอบต่อไปในฐานะผู้ส่งเสริมให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สำเร็จการศึกษาในการปรับตัวให้ เข้ากับสภาพของงาน ให้มีการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ เพื่อให้มีความมั่นคงในการทำงานและ สร้างเสริมให้การปฏิบัติงานนั้นมีคุณภาพ สถาบันจะดำรงความรับผิดชอบนี้ได้เพียงใดนั้น ต้อง มีระบบและวิธีการเพื่อให้ได้ข้อมูล ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจ ระบบและวิธีการที่จัดว่าเป็นทาง ตรงที่สุด จะกระทำได้โดยการประเมินผลผลผลิตของสถาบัน ซึ่งก็คือการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษานั้นเอง นอกจากนี้ เบสท์ (Best) ได้กล่าวไว้ว่า

การติดตามผลเป็นการสำรวจรายบุคคลสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันในหลักสูตร หรือการอบรมใด ๆ การติดตามผลจะเกี่ยวข้องว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับผู้สำเร็จการศึกษบ้างและ อะไรบ้างที่จะมีผลต่อหลักสูตรและสถาบันการตรวจสอบสถานภาพและการสืบค้นความเห็นของผู้สำเร็จการศึกษานี้ จะทำให้ทราบถึงข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาและปรับปรุงส่วนบกพร่อง ของหลักสูตรและคงคุณค่าของส่วนดีไว้ เบสท์ (Best 1959: 134)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เริ่มงานผลิตรายการออกปฏิบัติ-
งานตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2514 เป็นต้นมา ผู้วิจัยมี
ความสนใจที่จะทำการศึกษาคิดตามผล เพราะเป็นวิธีการที่จะทำให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการ
กระจายของมหำบัณฑิตในหน่วยงานต่าง ๆ ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ความเหมาะสม
ของหลักสูตรในการปฏิบัติงานของมหำบัณฑิต ความคิดเห็นของมหำบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร
ตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ ต่อการปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลของภาควิชาบริหาร-
การศึกษาในการบริหารหลักสูตร ตลอดจนปรับปรุงขบวนการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้มหำบัณฑิต
ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์
ที่จะทำการคิดตามผลมหำบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่รุ่นที่สำเร็จ
การศึกษา 2517 ถึง 2527 รวม 11 รุ่น จำนวน 213 คน ทั้งนี้เพราะมหำบัณฑิตเหล่านี้
เป็นผลผลิตจากหลักสูตรเดียวกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการกระจายของมหำบัณฑิตครุศาสตร์ สาขาวิชา
นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของมหำบัณฑิต สาขา
วิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
3. เพื่อศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศ-
การศึกษาและพัฒนาหลักสูตรต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานของมหำบัณฑิตครุศาสตร์ในหน่วยงาน
ต่าง ๆ
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

เนื่องจากหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2512 ได้มีการปรับปรุงเมื่อ พ.ศ. 2516 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาติดตามผลมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศ-การศึกษาและพัฒนาหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2517 - 2527 รวม 11 รุ่น จำนวน 213 คน เพราะมหาบัณฑิตเหล่านี้เป็นผลผลิตจากหลักสูตรเดียวกัน

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

มหาบัณฑิตสาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตสาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2517 - 2527

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การกระจาย หมายถึง ความหลากหลายของหน่วยงานต้นสังกัดและภูมิภาคที่ปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

ลักษณะงานหลัก หมายถึง ประเภทของงานที่มหาบัณฑิตได้ใช้เวลาในการปฏิบัติ โดยคิดเป็นชั่วโมงต่อสัปดาห์แล้วมากกว่างานประเภทอื่น

ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่มหาบัณฑิตได้ทำการศึกษาในสถาบันการศึกษาทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก การได้ไปอบรมและดูงานทางวิชาการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศและการผลิตผลงานทางวิชาการประเภทต่าง ๆ

สายงานสอน หมายถึง ตำแหน่งข้าราชการครูซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานทางการศึกษา ได้แก่ ตำแหน่งดังต่อไปนี้ ครู 1 ครู 2 อาจารย์ 1 อาจารย์ 2 อาจารย์ 3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์รวมทั้งอาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนในมหาวิทยาลัยด้วย

สายงานบริหารในสถานศึกษา หมายถึง ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้บริหารและให้การศึกษาในหน่วยงานทางการศึกษา ได้แก่ ตำแหน่งดังต่อไปนี้ ผู้ช่วยครูใหญ่ ครูใหญ่

ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ-
วิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย

สายงานนิเทศการศึกษา หมายถึง ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา
ได้แก่ ตำแหน่งดังต่อไปนี้ ศึกษานิเทศก์ 4 ศึกษานิเทศก์ 5 ศึกษานิเทศก์ 6
ศึกษานิเทศก์ 7 ศึกษานิเทศก์ 8 ศึกษานิเทศก์ 9

ภาค หมายถึง ภูมิภาคที่มหาดพิบัติปฏิบัติงานอยู่ แบ่งเป็น 7 ภาค ตามการแบ่ง
ของสมาคมนักภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย โดยแยกกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีความเจริญเป็นพิเศษ
ออกเป็นอีกภาคหนึ่งต่างหาก ดังนี้

1. ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา
ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน อุตรดิตถ์

2. ภาคกลาง ได้แก่ จังหวัด สุโขทัย พิษณุโลก กำแพงเพชร พิจิตร
เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ อุทัยธานี ชัยนาท อ่างทอง สิงห์บุรี ลพบุรี สระบุรี ออยุธยา
นครปฐม - นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สมุทรปราการ สุพรรณบุรี
(ไม่รวมกรุงเทพมหานคร)

3. ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัด นครนายก ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา
ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด

4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัด เลย หนองคาย นครราชสีมา
นครพนม สกลนคร อุบลราชธานี ยโสธร กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ขอนแก่น
ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ มุกดาหาร

5. ภาคตะวันตก ได้แก่ จังหวัดตาก กาญจนบุรี เพชรบุรี ราชบุรี ประจวบ-
คีรีขันธ์

6. ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัด ชุมพร ระนอง พังงา สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต
นครศรีธรรมราช กระบี่ ตรัง พัทลุง สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส

7. กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ของการวิจัย

1. จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการกระจายของมหัณตติ ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และข้อเสนอแนะที่มีต่อหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของภาควิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชานิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. จะได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรของภาควิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชานิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ความต้องการใช้มหัณตติในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการผลิตมหัณตติต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ มหัณตติ สาขาวิชานิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตร ที่สำเร็จการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2517-2527 รวม 11 รุ่น จำนวน 213 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) ที่สร้างขึ้นเองเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หนังสือ เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาและการติดตามผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาในระดับต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ และนำข้อมูลเหล่านั้นมาสร้างเป็นแบบสอบถาม รวมทั้งขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้
2. ร่างแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบตรวจสอบรายการ (check list) แบบปลายเปิด (open-ended) โดยมีรายละเอียดดังนี้

แบบสอบถามสำหรับมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตร มี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มุ่งสำรวจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ อายุ หน่วยงานที่สังกัด การเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ฯลฯ

เป็นแบบ เลือกตอบและเติมคำ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความก้าวหน้าของมหาดบัณฑิตในการปฏิบัติงาน ความเพิ่มพูนทางวิชาการ เป็นแบบ เลือกตอบและเติมคำ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเป็นแบบประเมินค่าและเลือกตอบ

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรเป็นแบบปลายเปิด

3. นำแบบสอบถามฉบับชั่วคราว ซึ่งสร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อชี้แนะและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 8 ท่าน เพื่อขอความคิดเห็นและข้อวิจารณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามมาพิจารณาปรับปรุงและทดลองใช้ (Try out) กับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร จำนวน 10 คน เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ให้มีความถูกต้องในด้านเนื้อหา ภาษา และการสื่อความหมาย

5. พิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และส่งไปยังกลุ่มประชากร โดยใช้บริการทางไปรษณีย์และติดต่อกับตนเองจากผู้ตอบแบบสอบถามที่สามารถติดต่อกได้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อขอศึกษารายชื่อและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2517-2527 จากฝ่ายทะเบียน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่ามีจำนวน 213 คน

2. ส่งแบบสอบถาม พร้อมกับหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากอาจารย์ที่ปรึกษา โดยทางไปรษณีย์และติดต่อกับตนเองจากผู้ตอบแบบสอบถามที่สามารถติดต่อกได้

3. ผู้วิจัยให้เวลาในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 เป็นเวลา 15 วัน หากยังได้รับแบบสอบถามคืนมาไม่ครบ ผู้วิจัยได้ส่งจดหมายขอความร่วมมือพร้อมกับแบบสอบถามไปเป็นครั้งที่ 2 โดยให้เวลาในการตอบ 15 วันเช่นกัน แล้วรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลจากแบบสอบถามฉบับมหาดพิศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของมหาดพิศ ใช้ค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ใช้ค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตรมหาดพิศในการปฏิบัติงาน ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การจัดลำดับความสำคัญ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร จะใช้วิธีสรุปและเรียงลำดับความสำคัญตามความถี่ของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะนั้น ๆ

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามฉบับผู้บังคับบัญชา ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดลำดับความสำคัญ

การเสนอผลการวิจัย

ในการเสนอผลการวิจัยนั้น จะเสนอโดยลำดับดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัยและการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ภูมิหลังของหลักสูตรครุศาสตร-มหาดพิศ สาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ความหมาย ความสำคัญและวิธีดำเนินการติดตามผล สำคัญของการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ